

1965/15/28

ט'ז מ' ג' 8/9/1990
איך - איזה (ו.)
16, נס, ים

הליילה בנו נולדו הגן הילים

מאת יוסי ארגדמן

על אף שאותו האיפוק מעש' השם לשאול מפירושו "איך הינו?", הנה בככל את הדרכיה השאלת את מהותם של קציני הגננים הוציאו רים, שחשו את הגבול הירוני, בחורה הביתה, בלילה 28 במאי 1965, לאחר שפוצצו ארבעה יעדים בקלקי' ליה ובגנין.

לא היה וה רק סקרנות מקצועית, עניינית. מבחינה של דני שומרון, מתן וילנא, אמרון ליפקין, גיורא חיילך, ניצולף, עמנואל (גנו) שטר, יהודה (ויבר) ברילק ואחרים, שיזכו לימים בפרסום – היה בשאלת אילמה זו מטען גשוי והיסטורי עצום. מבצע צוק סלע היה פועלם גמול ראשונה של הגננים לאחר תשע שנים שלק, הבוגרים – דור וחישול מפקדים – היו מאמים לדעת מיר האם הצליחו להח עלות לرمחות של אילוי נועריהם: מאיר הרץין, גוליבר, עוזר לדז'ינסקי, ירמי, קאצ'ה, דווידי ואחרים מון הי' 101 והאנדרט. האמן, לא מה דעתם עד אשר "הבריע" אותו הרמטכ"ל (יצחק רבין) המה"ט (רפאל), וציננו בשיחת סיכום כי "רמותם המבצעית לא נפלה ולא עלה כל לו" ו של מפקדי החטיבה בתקופת הזהר של פעולות הגמול".

מבצע צוק סלע, במהלך כליה אחד שתי

חנונות ושל בקליליה: תחנה קמה ובית-חorthot לקרת בכנין וחווה של סייטן אל-פתח בשונה (פעולה של גולני) הוא תמרור דרך חשוב – אף כי, לעומת, די גזוח –

בתולדותיה של. על אף שבחינה צבאית טהורה, עלול

יהודה המבצע להיראות כאי'ש.ليلת העומת מבצעי

הקומndo המיחדים של מלחמת התחשה (ארבע שנים

מאוחר יותר) הינה מבחינה רגשית – וגם היסטורית –

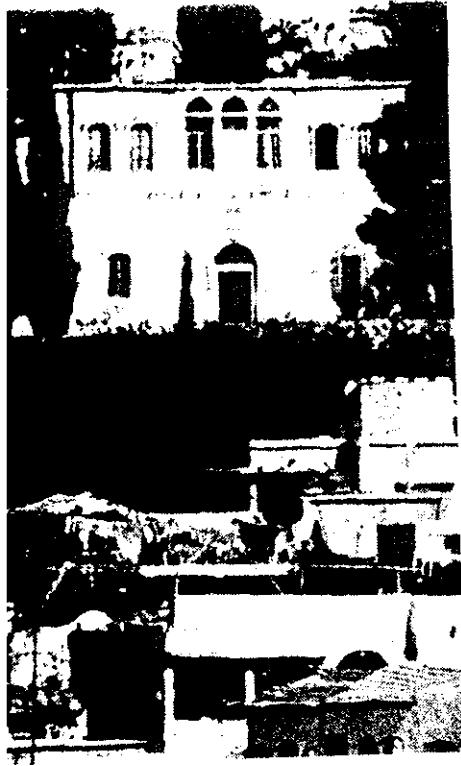
זו לא הייתה אנטבה,
ובհשוואה לפעולות
הקומndo של מלחמת
התחשה, היא עלולה
להיראות בא"ש ליל.
אף על פי-בן, מבצע

צוק סלע – פעולה הגמול הראשונה נגד אל-פתח, הוא שהנו של אן: דן שומרון, אמנון שחק, מתן וילנא, אורן שגיא, עמנוא לבצע אח"כ את המבצעים המיוחדים שעוררו את התפעוי

את הביטחון העצמי שאיפשר ל Każdyים הזרעים
עלך, דוד מימון, גיורא חייקה, דוד בון ואחרים,
העולם • 25 שנים למבצע • כתבה ראשונה בסדרה

אל"ם רפאל (רטול) איתן
מח"ט הצענים, מתרדר
את הרכ האיזיא לפוצץ
תחנות דלק בקיליליה.
קייזני מימין: דדי (ולף)
רובה. המוניות שמשה את
המפקדים לחפותות.
(תצלום: מיכאל אسطל)

העיר קלוקולות, בצלום טלסקופי, יומם המבען. יעד – שתי תחנות דלק – מוקף בעיגול, הצנונים מצאו שש מעבות במקום השלישי שלוש שאיתו המודיעין

הבודדים יש מדיניות נוחונה.

ויחר מכך: הפעולות, שכונו בעיר נגד אורחים, העלו באצץ וכרונוגרף מרים מתוקופת הפידאים שלפני מבען קדש. והמנון היה ר' רב. ביל 27-26 '65 (בפברואר '65) פגע טעני חבלה בכתרנים בכפר הס. ב-24-25' במאיה, זנחו מטעני חבלה לד' בתיים בקיבוץ רמלת'הacobush (הבתים ניווקו וארכעה אנסלאנס (נעזע) וכיליל 26-27' במאיה הניחה חולית מחלבים (א) קראו להם ציון חבלון, עד שנעכו הלשגנים ואנשי חיל התנדסה) מעוזן חומרני-בנץ בן המשנה ק' ג' מתחם ביתם מגורדים קיצוני בעופלה. הבית גינוי. אשה ושני ילדייה נפצעו. גם הפעם נגלו עקבות של שלושה, שהובילו עד זה, מסתבר, הפרק ההיסטוריה והΖבאתית לקש שבר את הגמל.

הפייז'ון ארע בשעה 04.00 (לפנות-בוקר) ובשעה 07.00 כבר ישבו האלופים יוסף נבע, דוד, ברלוב, יריב ויזמן בלשטו של הרמטכ"ל, רבין. והישיבה לארכה ומנו רב. בסופה, הוחלט על ביצוע עזועלה עד באתו ליליה. את משורת הפעולה – שהוגדרה מננטית כפעולה אוורה ולא גמול – ניסח רבין כך: "... לא כל כך לפחות באוקייקס או אחר, אלא להויהיר בשפה, שהוא אויל מבוגר יותר לרידנים, על אי-השלמה עם חוסר המשען של השלטון היידיינ בהשתלטתו על מרחב שלטונו".

כשדריך רבין על שפה מוכנת יותר, והוא החוכר לאחורות המילוליות שהעכירה שראל לירין באמצעות האיס'ם, בוגרומים ומוכרים, הן של רבין, הן של אשכול והן של שריחזור, גולדה מאיר. באחורות נאמר במפורש: "אנו נראות כל מדינה ערבית כארהראית לכל שמותכה לא יופלו גורמי חבלה, בין שיש רוצה בפערותיהם ובין שלא", לא לחינם וגסחו הדברים דוקא כך. גוממי' מא'ן הערכו כי אל-הטהר איננו מוכן על חוגי השלטון בירין וכי הוא פועל נגיד רצונם. ואץ' פיקן גילה והוא אולת ד בטיפול מונע. היה זה גולדה מאיר שקבעה שב' ב-29 במרס '65: "האחריות לעפעות החבלה מוטלת ישירות על המדינה ממנה יצאו המרצחים".

חשוב להעכבר על המונה שהותבע כאן ("המדינה ממנה יצאו המרצחים") שכן באמצעותו נחתנת לראי' שונה, בתקופה זו, התשתית הריעונית-מעשית של

את מרבית מהדורות החדשנות בעולם באותו בוקר) אני מבקש פסקזמן לכמה שורות של רקע מדיני. גיבורי האורוים המדיניים של אביב וקץ '65, הם ראש מידנות האיזור: נאזר, אמין אל-חאפא, חומיין, לווי אשכול ואשי אש'פ' אהמד שוקרי ויהוא חמורה. נאזר, שהטייל ספקות מבסוטים באשר ליקולטן של ארץ'ם-עrgb לתפקיד את ישראל החיטה, בגל הכנותה לפליטת המובל הארץ. הוא האציג להטוט את יובל' הרין ולהזווית את הבעה הפלשתינית, על-ידי הקמת אש'פ' – ארגון השחרור הפלשתינאי.

קשה להגין וזה אכן הוכח להציג לוחזמים קפוניים לימיוש והחולות. ולמי שעקב או אחר הופעתו והכיר את הסתכומו הצבאי ביןין – נראה היה כי שעתו בעניין זה אינה אזהה. סוריה, לעומת זאת, ראתה כי כאן מישור עולמה מהיר והחלטי, שיטיע לה בבעיתיה הפנים'ית וספר את מעמהם בעולם הערבי. (וימת איננה זוקה לכך?)... היא לא ביכולות ומונ, ותוך כדי הזכות לישראל, בשוחטים המפוזרים ובכונרת, התחלה בעבודות יזרעאל.

עפר להטוט מוקרות הירון.

פעולו זו, שהחלה צפונית לקיבוץ דן, באיזור הacre מעיר' ישראלי כרך בנובמבר 1964, עתידה היה להוציא מודיע' ישראלי שלישי דע' החזית מן הימים המעורבים לה בדיון. ישראל שילש עתה בעבודות הלול מעשה תוקפני, אך למרות צחצוחי החרבונות הלשוניים שבראשם משה דיין, שר החקלאות המתפטר ("עלינו לצאת או למתנקה קלאסות הווט") הנה לא יכול' ישראלי לעזות את הסוריות עוד אל מעבר לגבול, היה עברו עצם בשלים יותר לקראת המכנים מסוימים בהרבה. וולגן, אכן, הגיעו כבר בראשית התקופה שלאחר מלחמת ששת-הימים: מבעצ'ם בראמה, בפשיטות המוסכנים אל לב מצרים סוריה (מיוצאי לאמ', בסתון, תרנגול, בודום ותשורה), בזרוי' רות העומק לירדן ובמלחמה העוקמה מדם במחלים, לאחר רצח הספורטאיםkish'ראים באולימפיאדת מינכן (1972) וכמוון – בנאנטה.

גם מבחןת השלה מינית-ישראל היהומה, הפשילה תמרור דורך. היא סיימה את העשור האפורי, כמאמר'

של אבא אבן, בחיה של המדינה העצמיה. היה זה העשור האופטימי, הפורה והרענן ביותר בתור 42 שנים. מבעצ' צוקיטלע – שכטבגה לו רוז הירדן על

שכונת מוסררה, והלגו נערה וגבר ואילו' המחלים פוצצ'ו ביכת מס' ליז' ביט-גוברין ובית בקיבו' יפתח – החזיר אותה ברקילה אל מעגל האש הפלשתיני, בו היא שוכנעה עד היום.

מה קרא פטאום? מודיע' הוחלט להוור למדיניות פעולות המהוללות כל כך ערב מבעצ' קדש, לא היו רק יורת גבורה של חורינו המאיינים – אלא גם מבשר קהה,

שהביא לאירוע עמוק עד וזהר עם העולם הערבי ולכיסת הסובייטים לאיראן. (פעולות חז' שחר – עזה 1955.)

ובכן, כמו כל אירוע משמעותי במדינה (וגם בחירות)

שם דבר איננו נולד מן הלא-כללים, ובטרם שיבואו כאן סייריו היה, הפזוי, של מבעצ' צוקיטלע (שפטת, אגב,

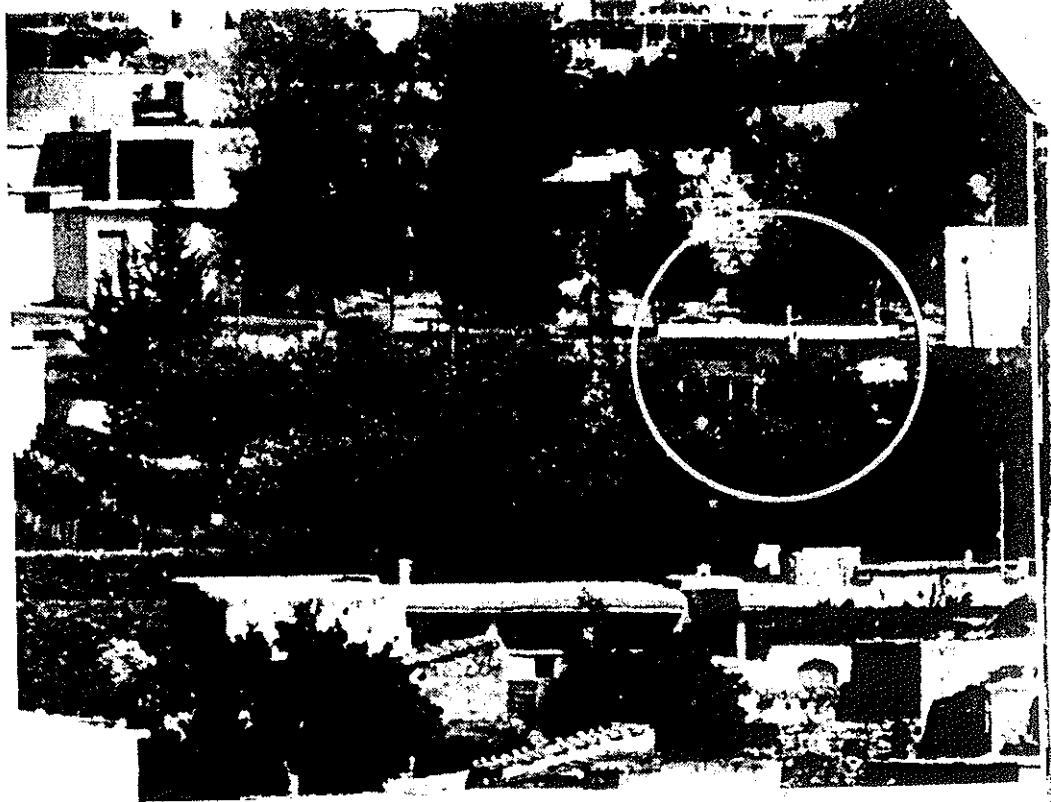

הצפת יום עבר קלקליה

רביין: היה ברור לנו שצורך להגיב מיד, אך השאלה היתה במני לטפל? האם לפגוע בגורמים המשלחים, האם לחשל את המבצעים עצמם? לפועל נגד יעדים במדינה ממייצאו?

בר לב: כאשר צה"ל הולך מענו לגבול הוא צריך להתבסס עי ההנחות החמורות ביותר. ובירדן הלגionario היה מסוגל להגify ב מהירות רבה ובכח גדול. העובדה שהלגיון לא פעל ולא הגיב כרגע שלאחר מעשה. מעתם הינו יכל כל שביצעו את הפעולה. אמר ר宾: "הו היה ברור לנו שצורך להגיב מיד, אך השאלה היתה: במני לטפל? האם לפגוע בגורמים המשלחים, היינו גולנים מועדים והוחם יוזען או לפועל נגד יעדים מדינה ממנה יצא מבצעי הפעולה?" ר宾 - אשר היה אלוף פיקוד הצפון בפשיטת קליליה באוקטובר 56' וכחוב עליה כי "מהירויות היה גביה ותכליתה מוטלת בספק" - מספר לחילאים כי הפעם בחירה הממשלה באפשרות השלישי "משום שרידן מסוגלת לאבן את דרכו ולחדר על היבשה. אבל מה שאנו חונן צדיקים לעשנות, הוא לא לאלץ אותה לכך, רק בדברים - אלא במעשהיהם".

הוחלט שהיעדים יהיו בולטים בשטח, כדי שאם אפשר יהיה להעלים את הפגיעה מעיני האוורחים. השאיפה היתה שהשוריפות תבלוטנה למרחוק ותעוררנה את זעם האוורחים נג השלטון. בלחצם הוא היה אמור למנוע את מעבר המחלבים

רבה ובכוח גדול. העובדה שהלגיון לא פעל ולא הגיב כרגע שלאחר מעשה. מעתם הינו יכל כל שביצעו את הפעולה. אמר ר宾: "הו היה ברור לנו שצורך להגיב מיד, אך השאלה היתה: במני לטפל? האם לפגוע בגורמים המשלחים, היינו גולנים מועדים והוחם יוזען או לפועל נגד יעדים מדינה ממנה יצא מבצעי הפעולה?" ר宾 - אשר היה אלוף פיקוד הצפון בפשיטת קליליה באוקטובר 56' וכחוב עליה כי "מהירויות היה גביה ותכליתה מוטלת בספק" - מספר לחילאים כי הפעם בחירה הממשלה באפשרות השלישי "משום שרידן מסוגלת לאבן את דרכו ולחדר על היבשה. אבל מה שאנו חונן צדיקים לעשנות, הוא לא לאלץ אותה לכך, רק בדברים - אלא במעשהיהם".

בעיה נוספת הייתה, כמובן, בהירות היעדים בירדן ואופו הפעולה נגרם. אחת האפשרויות שהוצעו היה להשב לאריב בסגנון, והיינו לשגר ווליות בנות ארבעה חילים ולפוצץ יעד נתמך. "האמינו לי", אמר ר宾 לחילים, "שלוחמים שלנו אינם מונחים פעולה מוכבתות הרבה יותר מאשר מונחים אלפתחה והם יכולים בוחלט לבצע בחוליות קשותnas. אולם, בסופו של דבר, הבחירה נפלה על סגנון הרכה יותר כבד ושמרני, למורת שהיעדים נחטו רוחם כל למד", ושמרני, למורת שהיעדים נחטו רוחם כל למד, על השאלה מהו אמונם (מצומצם אמונם) של גוזן כל אחד מן היעדים, השיב ר宾: "בעולה מעבר לגובל צדיקים להבטיח לפחות מצל ספק ביצוע מלא ומושלם, דבר המכחיב את גודל הכוח המוצע. ביצועו מושלם פרורשו לא רק השגת המשימה, אלא גם גם ביצועה בצוורה נקייה בלי להשאיר נגעים וצידור בשטח. אסור שהצה"ל יכשל ושב שלא לעשות טערות. אלה יביאו לתוצאות הפטכות ולמשמעות פיטוילוגית קשה. אם נשלה ארבעה לחלים מעבר לגבול ושניהם פצעו, בלי שהנותרים יכולו לפנותם - איך נישא פניו בארכ' ובזולם" (יש להזכיר כי ר宾 וכח כל שולונה של פעולות הגמול בקליליה ב-56' - למורות הלחימה המזוכנת - ושאר שהפעם הכל דפוק כמו שערין).

אל"ם שלמה אלטון (על פעולות גולני בשונה - בכתבה השלישית בסדרה) היה גם הוא מפקד נערץ בחטיבתו, גולני. הרקע שלו היה שונה של רפול. הוא נולד בתורכיה והגיע לאו"ז-ישראל ב-1944. כאן התגיניס

מודיניות הגמול היישראליות. יצחק ר宾 וחוים בר-לב היו ערומים לרוביומטיקה שדרלהן עמדו עליה, איש-איש בסגנוונו, כאשר ערכו שיחות סכום עם הלחמים שביצעו את הפעולה. אמר ר宾: "הו היה ברור לנו שצורך להגיב מיד, אך השאלה היתה: במני לטפל? האם לפגוע בגורמים המשלחים, היינו גולנים מועדים והוחם יוזען או לפועל נגד יעדים מדינה ממנה יצא מבצעי הפעולה?" ר宾 - אשר היה אלוף פיקוד הצפון בפשיטת קליליה באוקטובר 56' וכחוב עליה כי "מהירויות היה גביה ותכליתה מוטלת בספק" - מספר לחילאים כי הפעם בחירה הממשלה באפשרות השלישי "משום שרידן מסוגלת לאבן את דרכו ולחדר על היבשה. אבל מה שאנו חונן צדיקים לעשנות, הוא לא לאלץ אותה לכך, רק בדברים - אלא במעשהיהם".

בעיה נוספת הייתה, כמובן, בהירות היעדים נגרם. אחת האפשרויות שהוצעו היה להשב לאריב בסגנון, והיינו לשגר ווליות בנות ארבעה חילים ולפוצץ יעד נתמך. "האמינו לי", אמר ר宾 לחילים, "שלוחמים שלנו אינם מונחים פעולה מוכבתות הרבה יותר מאשר מונחים אלפתחה והם יכולים בוחלט לבצע בחוליות קשותnas. אולם, בסופו של דבר, הבחירה נפלה על סגנון הרכה יותר כבד ושמרני, למורת שהיעדים נחטו רוחם כל למד", ושמרני, למורת שהיעדים נחטו רוחם כל למד, על השאלה מהו אמונם (מצומצם אמונם) של גוזן כל אחד מן היעדים, השיב ר宾: "בעולה מעבר לגובל צדיקים להבטיח לפחות מצל ספק ביצוע מלא ומושלם, דבר המכחיב את גודל הכוח המוצע. ביצועו מושלם פרורשו לא רק השגת המשימה, אלא גם גם ביצועה בצוורה נקייה בלי להשאיר נגעים וצידור בשטח. אסור שהצה"ל יכשל ושב שלא לעשות טערות. אלה יביאו לתוצאות הפטכות ולמשמעות פיטוילוגית קשה. אם נשלה ארבעה לחלים מעבר לגבול ושניהם פצעו, בלי שהנותרים יכולו לפנותם - איך נישא פניו בארכ' ובזולם" (יש להזכיר כי ר宾 וכח כל שולונה של פעולות הגמול בקליליה ב-56' - למורות הלחימה המזוכנת - ושאר שהפעם הכל דפוק כמו שערין).

בר-לב העלה בפניו החילים נימוק נסוי: "זה", כשלולך מכבב לגובל, ציריך לחתוךס על ההנאות החמורות ביותר. ובירדן הלגionario מסוגל להגין ב מהירות

תחנות הדלק של קליקליה עלות באש

פיזון מרכז, לא פרטני. לאחר העורות הרמטכ"ל, סיכם רופל וקבע את שעת הש' (הפייזר) לשעה 23:00.

בעוד המ"פ"ים שלו עוסקים בהכנות כליה השתק, מופיע התחלה ובחרגול על מודל, החלץ המג"ד, צורי שגיא, יצאת לבד לחצפת על השטה. שגיא (שינקן) בן כפר הס - המושב שנפגע אך מן קדר קודם-לכן על ידי אנשי הפחת - לבש בגד עבודה והומנו מוניות אורחות. כוונתו היה ברורה: לאפוא על אייר הפיזון מבעד ים, מאייר הקיבוצים ניר-איליה ואיל, מבלי למשוך תשומת תילב' של החציפות הרדיוגניות. ש' לובין על כן גחל מהנהנו כאשר גילה בכביש הרoadי של כפר-סבא, לכון בית-ברל וניר-איליה, עשרה חיילים מגדוד 50 (נ"ל מוג'וז) שותם טמו' קר לצד הקויסקים. צורי, שידע כי הגודו מיועד לקחת חלק בפעולה בכוחה מוניות וחילוץ, אכן נודה. בירור מהיר העלה כי ההכנות בגודן נעשו בוריות יתר ומשאית, עם הוות'לים, יצאו בדרך לנין הזמן. נקבע, אמנם, כי השירה לא תיכנס לאייר ניר-איליה ואיל בטראם השיכה (ובאורות נוכחות) אך מכיוון שהגיעו מוקדם מזמן, התירו מפקדי משנה ווטרים לתילאים לדחת מן הרכב ולירות את צמאונם. תכונה זו לא נעלמה, כמובן, מעתיהם של תושבי כפר-סבא וסוביבוריה, גורע יותר - מעיתיהם של ערבי טירה וטيبة, שבבו ברכבים מן העכבה או המתינו בתחנות האוטובוסים,└ן שירט גודן 50.

נדגים על דין דבריהם שהיה שם ונבער לשעה 18:00. בשעה זו והולמו, מתוך כוונות, רם אשר האטרפו לזרוי. דימות אשת סירתה הצנתנים - שהזבכו בשתח בלבד בלבוש אורי, תקלאים. כאשר ירצה החשיכה, יכנס רופל את היוצאים במצעל, סכיב מפה מוארת בנסניה של מכונית דה שב. בנוכחות אלו גבע הדיגש רופל. סוף אמר כי היה את פרט הרצועה - כמה דברים הקשורים באופי הפעולה וברוח הלחמים. הוא הזכיר לאשוי כי, למעשה, הם יוצאים לפועל תגובה ראשונה של צנתנים מאן מצעע קדש. על כן ורש הצלחה מוחלטת. בסוף אמר כי היה מזכיר, כבאים עברו, על קריית ביפאך היה, אלא שהচותה קרבאים מודע לגבול ואין ברצונו להסתכן. חזי שפה מוקדם מן המתוכנן יצא הכהן לדרכ. גם שעת הש' ווקמה לשעה 23:00. צורי צעד ראשונה, ואחריו צמל (במלחמת התקשה יתפרנס כשר קדק על המבצע בחשיפה הרדאר הטובייטי מעמדה מצרית). עמד לפניים מטע בו 3.5 ק". מתוך זה - קילומטר אחד מעבר לאג'ול.

לא נטלוה לוח הצוער בחשיכה. אמר רך כי לפניו חציית הגבול התפצלו מתחכו צימל ואנסי ויצאו למשימתם: אבטחת החדרה והשיבה מפני עמדות קדמיות של הלוין. שאר הכוו התקומות באנפן שקט, ובסבלנותם בנה, ללוין ייעדים. את הקטף הסופי, בו חמש הדקות, עשו בשלושת רכבי שעיה. אפילו הכלבים לא חשו בהם. בשעה 22:15 הגיע הכהן לפאת הפרדס הגדול, הגובל בתחנות הדלק - והתמקם. בשלב זה ראה צורי כי כל הגונות פועלם גודן: כל (המשך בעמ' 56)

הולם לתקיפת העודם. במפקחת חטיבת הצנחנים בתל-לינה, קבע רופל כי גודן 890 בפיקוד המג"ד צורי שגיא "טפל" בשתי החנות-הוילקס קליקליה ואילו גודן 202 בפיקוד המג"ד אפרים (פיקוחם) חירם יPsiות על בית העירייה ונקיב (מושב סורס גודל) ב-1962. הצלחה העניקה לגולני ביחסו ומוא ראתה עצמה מומצת שות' צוות על פעולות. ותיק התקופה עד ולבטים כיצד "שיתק" אותה הרמטכ"ל על רקע הערוב פועלות בין החטיפות. מספרים כיצד השתק פעם ר宾ן את סגן יהוא אלטמן, קצין מודיעין גודי בוגנאים (בעל בששת הימים בעיה) כאשר התמרר שמקפ"צים את הגודן ואחר-כך מכתלים את הפעולה. אמר אמלסן: "הרמטכ"ל, תפסיק לטטרור אותנו. אם רוצים פועלות, או גוזדו גנשא", הגיב ר宾ן: "אנחנו נפסיק לטטרור את הגודן וחונת לטרטר את גולני...". אמלסן הבין את הרמו והתנצל.

לתוכנים של אחוריות פיקוד נקבע, כי הפשיטה קליקליה תהיה תחיה באחריות פיקוד המרכז (אלוף יוסף נבג', האבא של אלין) ושתי הפעולות האחוריות - כוננות לתקיפה עם וורם בלילה, ולהילוץ נפגעים לפני קרייא. נקבע כי כוחות החילוץ ירכבו מיחידות טנקים וסוללות ארטיליריה 120 מ"מ. בקרה של התוכניות, אמורים הלו התחערם מידי. נקבע תנאים המורים של בטחונת-סדרה, על-פייהם הכווות (כולל כוחות החילוץ) ייצאו לעיר רך סמוך לשעת הש'. כן הוכתו בכל החומרה הסואה מלאה ואילו כוונות. יש להזוז, בשלב זה, כי קליקליה ומנה הוו יעדים מוכרים ומחבלים האם ביעודו של עלי-ירד פיקוד הצפון בזבר, דו כאלוף הפיקוד בהווה ומוטה גור-ראש-מחלקה מכרים במטה"ל - רצוי בקריה של החטיפה. אין ספק כי סוכבה ויתה הטרופת השם גולני למאגר יהיזות האיכת.

אם כך או כך, הנה אנו שבים כאן לעניין הייעור, בקליקליה ובגנין, بما לפגועו זו ויתה השאלת השפעה באותו בוקר את המתכוונים. האם ביפוי מרכזים או שליטים לשלה וולילות (או שעינוי) היו מתחייבים באגדים מבעדים ירדניים גזאים או אורה-ים להיות והשלכות בכבוד משקל. על כן נדון העניין בכובד-ראש באגדים מבעדים ירדניים, אורה-ים, והכרעה כי היעדים לא ישאו אופי צבאי ככבר. נפרק הוא: הוחלט לפשות על יעדים ירדניים, אורה-ים, לא עמידים, לא מוכרים מכך החוריה, אלה שלא ירמו אבידות, שריי וזה פועלות אהורה והיא מתכוונת בהתרעה כה קטרה.

אף-על-פיין, נקבע כי היעדים יהיו בולטים בששת, כדי שיאפשר יהיה להעלים את הפגיעה מעיני האו-רים. השאיפה היתה שהשיפוט תבלוטנה למרחוק והזורנה את עם האוורחים נגד השולטן. בלחש, אמרו היר� והלמונו מן המחללים את החדרות לתהום ישראל. ברור שהקשר בין מיקום היעדים לבין מעשי ההפלה בישראל חביב היה להתרעה מboseס היטב. על כן, נבחרה קליקליה - אליה הלויכו עקבות המחללים שנפנו בקשר ורמלה-הוכבש; ניען נבחרה הרכה הראשון במבול הארץ. בغالך קשר ישר לנסיך הכהנה הלויל לנגד עיניהם, וכך גם בקשרם של קליקליה, שונעו באותו בוקר

על-ידי מושס סיר. השם, אף-על-פיין, נקבע כהה להרשותו של צילומים של קליקליה, שנעשה באותו בוקר היר� מושס גור, רמי' מבעדים ועינויו את חוכנית הפעולה כבב בשעה 09:00. זמן קדר לאחר-מכן, פרטם מלאים. התיקונים העקירים, שהורה להכנות להוכנין להוכנין, נקבעו לגודל הכוח שיידור בפועל וכן לשיטת הפלדה הורודה ליחסות ואלו נדרשו להוכן מיד ותוכננת

לפלמ"ח וכעבור ארבע שנים כבר היה מ"פ בחטיבת הנגב. לפני שקיבל את החטיפה ממותה גור, ב-1963, היה אלטן קצין אים של פיקוד צפון מג"ד בגלוני. מוסה העלה את גולני על מפת התחרות עם הצנחנים וקיבל על נסיך מצ'ה (הרמטכ"ל צ'ו) את פעולה נקייב (מושב סורס גודל) ב-1962. הצלחה העניקה לגולני ביחסו ומוא ראתה עצמה מומצת שות' צוות על פעולות. ותיק התקופה עד ולבטים כיצד "שיתק" אותה הרמטכ"ל על רקע הערוב פועלות בין החטיפות. מספרים כיצד השתק פעם ר宾ן את סגן יהוא אלטמן, קצין מודיעין גודי בוגנאים (בעל בששת הימים בעיה) כאשר התמרר שמקפ"צים את הגודן ואחר-כך מכתלים את הפעולה. אמר אמלסן: "הרמטכ"ל, תפסיק לטטרור אותנו. אם רוצים פועלות, או גוזדו גנשא", הגיב ר宾ן: "אנחנו נפסיק לטטרור את הגודן וחונת לטרטר את גולני...". אמלסן הבין את הרמו והתנצל.

לתוכה של גולני, אפשר להווסף ולומר כבר בשלב זה, כי מכין שלושות ויעדים שהוחקפו במצח אקורסיל, היה יעד פונטי של עלי-ירד פיקוד המרכז (אלוף יוסף נבג', האבא של אלין) ושתי הפעולות האחוריות - כוננות לתקיפה עם וורם בלילה, ולהילוץ נפגעים לפני קרייא. יעד צפוני ורק מושם שר宾ן כאלו-ר פיקוד הצפון בזבר, דו כאלוף הפיקוד בהווה ומוטה גור-ראש-מחלקה מכרים במטה"ל - רצוי בקריה של החטיפה. אין ספק כי סוכבה ויתה הטרופת השם גולני למאגר יהיזות האיכת.

אם כך או כך, הנה אנו שבים כאן לעניין הייעור, בקליקליה ובגנין, بما לפגועו זו ויתה השאלת השפעה באותו בוקר את המתכוונים. האם ביפוי מרכזים או שליטים לשלה וולילות (או שעינוי) היו מתחייבים באגדים ירדניים גזאים או אורה-ים להיות והשלכות בכבוד משקל. על כן נדון העניין בכובד-ראש באגדים מבעדים ירדניים, אורה-ים, והכרעה כי היעדים לא ישאו אופי צבאי ככבר. נפרק הוא: הוחלט לפשות על יעדים ירדניים, אורה-ים, לא עמידים, לא מוכרים מכך החוריה, אלה שלא ירמו אבידות, שריי וזה פועלות אהורה והיא מתכוונת בהתרעה כה קטרה.

אף-על-פיין, נקבע כי היעדים יהיו בולטים בששת, כדי שיאפשר יהיה להעלים את הפגיעה מעיני האו-רים. השאיפה היתה שהשיפוט תבלוטנה למרחוק והזורנה את עם האוורחים נגד השולטן. בלחש, אמרו היר� והלמונו מן המחללים את החדרות לתהום ישראל. ברור שהקשר בין מיקום היעדים לבין מעשי ההפלה בישראל חביב היה להתרעה מboseס היטב. על כן, נבחרה קליקליה - אליה הלויכו עקבות המחללים שנפנו בקשר ורמלה-הוכבש; ניען נבחרה הרכה הראשון במבול הארץ. בסכל השיקולים וההוניות הלויל לנגד עיניהם, ייכמו אליים מושס גור, רמי' מבעדים ועינויו את חוכנית הפעולה כבב בשעה 13:30. כבר הציגו התוכניות לאלו-ר הפלדה כבב בשעה 14:00 הגיע הרמטכ"ל ושם עפרטם מלאים. התיקונים העקירים, שהורה להכנות להוכנין להוכנין, נקבעו לגודל הכוח שיידור בפועל וכן לשיטת הפלדה הורודה ליחסות ואלו נדרשו להוכן מיד ותוכננת

מרכז הבואולינג מגדל שלום

הכנסייה מאחד-העם
■ אירופים ומוסינים
■ 16 מסלולים אולימפיים
■ הדוננה חיננס

מבצע קיז - 90
4 ש"ח כל משחק כל יום עד 17.00
שמחות, אירופאים, בר-מצווה
בבואולינג - קפה

טלפונים להזמנות: 5100543, 5100744-5-6

מטוח ר'ג החדש פתח לקול הרחב

ליד קניון איילון ר'ג ☎ 03-5793320

ימים א-ה 21:00 - 14:00
יום ו 18:00 - 9:00
שבת 17:00 - 9:00

קונטי דיו - תחמושת - נשק - אביזרים

קורס ספרות נשים וגברים
בבית הספר הגבוה לספרות
חיים שיטריה - ספר בעל תארים בינלאומיים
למתחרים ומתקדמים
בפיקוח משרד התרבות והוותקה.
בוגרי מוסיכים כוים את מיטב מעכבי השער בארץ.
פרישטן 22 ת"א 03-235549

שהיו באחתה שעה ממש בPsiיטה מקבי' לה בגין - וראו את הלהבה. השמהה בחפק החתיכה, בחרשת ניר-אליה, היהת גודלה. הקצינים ורחו בחוויה של קורתורו. הקצינים לחזו ידים. אל'ם רחובות (גנדי) ואכ'ן, עוזר ראש א'ג'ם, שנקלע אף הוא לחפק, מיהר לווח לאג'ס מכם'ם בקשר הנלן'. הוא תיאר את האירוע באופן צוירני כדי "לפוצץ" את ישבי הבוד.

כמה דקות לאחר שזרוי פתח בנסיגת, ככו האורות בקהליה. נראה היה כי נתקה מערכת החשמל כולה. זורי לא יצא על קר. הדור אישר לו רק על קר שהפוקדת לא אפשרו לו לבוכן מקרוב את תוכזאת החולבה, שכן פרט לדבשנים הקונצ'ינגלים, הוואר בשטח גם מטען עם עפרון השהייה. אמן ולח' ואמסלם, התנדבו לחזור ולבדוק. אך צויר לא הסכים כדי לא לסכן. בהגיעו צויר אל צימל שהושאר, כו' כור, בפתחה הצפוני של קלקליה - לפוקות עין על פלאוקס של הלגון ולא פשר סיגה בטוחה - הציג לו צימל כי צימל מוסכל על פה לא נמן לו ליהלים ונפה בקשר לרופל. רופל ביקש אישור מגבע, גבע לא וכוכם. האלוף, ילדר אוסטריה, הגיע לדוכן בבחלה שלא לגורם אבידות לאויב. צויר מישר בכתפו והורה לוחה למישר מערבה, בדיווק בצרר בו נכנס. צימל ואגשע המתיינו עד עשר דקות ופותחו גם הם בסיגה מהירה. זאת, לא לפני "פיצ'ו". עצם ונטיקו שישה כבל פלון שנמלטו בחפירית הקשר שמסביב לעיר.

במקומות הייצאה נפגשו הלוחמים החווים ריס עם רופל והאלוף גבע ולהצוו ידים בשמהה ובוחם. צויר אמר, כי היהתו והפעולה ה'כ' אילגנטית' שבה השתקה. בדיווק בצרר בו נכנס. צימל ואגשע מכווחינו או מכו האויב. במחקר (שהותקים מונמה אחרי הפשטה) הודיע רופל, כאמור, כי כפקד' הכוחות הוציאו שלגון נירואין חייה. עיטה מדרגה ראשונה. ריקש לדוכן של גפל וה'עללה' בכחפה הזהה. אלוף והעיקוד סיכם את הפעולה כ'זיהה והקלקה'. הרני טכ'ל אמר: "הפעולה הייתה המשלמת ביותר ביחס לכונה שהוכחה".

הנחות ליחידים סמוך למרכז הבואולינג צויר מיל'י ופקד עוצבה זונקו לבר הצעד. צויר אמר, כי כוחם בחליה קפצו לעבר ארבעת המונומנים, נשיכבו על אחדו והשניים באצד' ולחשו לו כי הם ייחד וכי עלו לעוב את האior ביל' פלה מיתורת - פרץ בצחוח. רק כאשר קלט את המחרשת פרץ לפתח ברציה מטרפת, תוך זעקה יהוד, יאזרה. הארכבה היה מושמעים יותר. הם מילאו את ההוראות בשקט. בטחנות הוכחה לדם. גם נחללה של נמי שבת, שלושה ערבים בחנות הקרויה לתהנתה-הדלק "שלה". אסלים הורה להם בערבית להסתלק בשקט.

بعد כל הדברים תללו מתחחים, כבר היו נושאי המטענים והחבלים כפיקודו של דני (הבא) וולף, ל'ים תא'ל ופקד עוצבה, עסוקים בהכנות קדוחניות לפיצוץ. כל העסוק, על אף שנותלו משובות "חוותה", ערך א'ר בע דקוט. צויר הודה לאגשי כל החוליות לעוב את השטח ולוחפס מחסה בבדרכם המרדס, אותה איתר עוד קודס לבן, אסלים ברוד, ברוד, ברוד! (פיזון, פיזון) במנוע היפגשות אורחים. הלהבות, שוי נקו לשם השורדים של קלקליה: נראוי כישונו השווון, גם אנשי גוד 202 -

הליילה בו גולדן האגנרטים

אורור התהונגה היה מואר באור ניאון חזק, שהקרין גם על הפודס. יותר בכו' האירור מהו גאנשטי שדיברו בקהל רם בעלה מחנותה, בשלב זה, על אף ששעת האפס הלכה התקרכבת, דבק צורי בהר' להטחין ולראות איך פול בבר. סבלנות בירול לצד הומור חמ, והוא התוכנה הבולטת באופיו של שגיא (לימים צ'אל' ומפקד עוצבה, עד 1983).

לאחר שהלטו מספר דקוט, החליט מקרוב אל השטח. כאשר פטרו את התנאים, קידם אליו את שאר אנשי הכהה, מודром הפודס אל מורה. עתה יכול לראות את ערבבים ששו במחנות הדלק וכן את המשאות, שנעדו לפני כמקום שלוש מסבאות שראה הבודיען - גילן צויר ואנשיו ש. צורק היה לשנות, במקום, את הדקע הפיזון. רוי וולף, קצין הפלגה, נראה מזאג. ומן קדר לאחר שהלטו בתכנית יש-רי היעברן, והול אצמת להתרוקן, מהויג השעון היו עתה הגורם המרכז. צורן, שהתגים לצה"ל ב-1952, היה את הא-חו' בין 101 ל-120 לזכננים ושותף ברוב פעולות הגמול, גיסס את כל נסיזיו כאשר לחש הוראות אחורנות. הוותל כי ההור ליה של סגן נהי, בן המשכבה כנרת, שיעודה התהונגה הצעונית, תזונת ראשונה ותעברו את הכביש בריצה. בעוד אנשי של גני מתרומותמןן העשבה הלהת, הוטע ערבי במוריד הכביש והוביל מאיל' והוא הול והתקרב אל קבוצה של ארבעה ערבים מנומנים, שישיכו על הפעוטים במפעון בית, מול התחנה הא-ג'ני. גילן צויר החלת לטפל בצד' ובכוש' ביט' ג'וד.

שניהם מהוליה של סגן נירואין חייה (היום תא'ל מיל'י ופקד עוצבה) זונקו לעבר הצעד. צויר אמר, כי כוחם בחליה קפצו לעבר ארבעת המונומנים, נשיכבו על אחדו והשניים באצד' ולחשו לו כי הם ייחד וכי עלו לעוב את האior ביל' פלה מיתורת - פרץ בצחוח. רק לפתח ברציה מטרפת, תוך זעקה יהוד, יאזרה. הארכבה היה מושמעים יותר. הם מילאו את ההוראות בשקט. בטחנות הוכחה לדם. גם נחללה של נמי שבת, שלושה ערבים בחנות הקרויה לתהנתה-הדלק "שלה". אסלים הורה להם בערבית להסתלק בשקט.

בעוד כל הדברים תללו מתחחים, כבר היו נושאי המטענים והחבלים כפיקודו של דני (הבא) וולף, ל'ים תא'ל ופקד עוצבה, עסוקים בהכנות קדוחניות לפיצוץ. כל העסוק, על אף שנותלו משובות "חוותה", ערך א'ר בע דקוט. צויר הודה לאגשי כל החוליות לעוב את השטח ולוחפס מחסה בבדרכם המרדס, אותה איתר עוד קודס לבן, אסלים ברוד, ברוד, ברוד! (פיזון, פיזון) במנוע היפגשות אורחים. הלהבות, שוי נקו לשם השורדים של קלקליה: נראוי כישונו השווון, גם אנשי גוד 202 -